

Parrotia persica

Šířka	10-12m
Podzimní zbarvení	Žlutá, Oranžová, Červená, Fialová
Trny	Žádný
Jedovatost	Obvykle není jedovaté pro lidi, (větší) zvířata
Půdní vlhkost	Vhodné pro suché půdy, Odolné vůči krátkodobému zaplavení
Zadláždění	Netolerující zadláždění
Zóna otužilosti	5a (-28,8 do -26,1 °C)
Ostatní odolnost	Odolné mrazu (WH 1-6), Odolné větru
Použití	stromy do nádob, střešní zahrady
Tvar	Vysokokmen, Zavětvěný strom, Vícekmen

Parocie perská (*Parrotia persica*) je obvykle vícekmenný keř, který postupně dorůstá do podoby středně velkého stromu s rozložitou, nepravidelnou korunou. Pěstuje se také jako vysokokmen. Kmen je světle šedý, s purpurově hnědými skvrnami a v plátech se odlupující borkou, která je dekorativní zejména u vzrostlejších exemplářů. Mladé výhony mají výrazné lenticely. Lesklé listy jsou při rašení tmavé a mají charakteristický nesouměrný tvar, přičemž horní polovina jejich čepele je nepravidelně zvlněná. Hlavní okrasnou hodnotou je velkolepé podzimní zbarvení v odstínech červené, žluté a purpurové. Kvetou především starší jedinci. Asi 2 cm velké květy jsou nápadné díky jasně červeným prašníkům; v bezlistém stavu je kvetoucí dřevina mimořádně působivá. Po odkvětu se tvoří přibližně 1 cm velké, hnědé ostnité plody. Kořenový systém je jemný a rozkládá se mělce pod povrchem půdy.